

ПРЕДСТАВЉЕН НИН-ОВ РОМАН ГОДИНЕ „ОНО ШТО ОДУВЕК ЖЕЛИШ“ ГОРДАНЕ ЋИРЈАНИЋ

НАЈТЕЖЕ ЈЕ ДОСЕГНУТИ ЈЕДНОСТАВНОСТ

Роман „*Оно што одувек желиш*“ Гордане Ћирјанић, добитнице НИН-ове награде за роман године, представљен је сомборској читалачкој публици. О овом роману у издању Народне књиге, који је изабран између 124 романа објављена у Србији током протекле, 2010. године, која су пристигла на конкурс, говорили су Љиљана Шоп, књижевни критичар, и ауторка. Промоцију је приредила Градска библиотека „Карло Бијелички“ 21. априла у Великој сали Скупштине града.

Књижевност без маште исто је што и живот без сећања, а најважније у романсијерству Гордане Ћирјанић је, како је рекла Љиљана Шоп, што она увек покреће низ крупних, важних, великих, трагичних истина и индивидуалних судбина, кључна питања егзистенције... Изгубивши најважнији део људске интиме заборавили смо да живимо с љубављу, а мото овог романа је *патња што се више не може волети...*

Роман Гордане Ћирјанић, како се каже у образложењу жирија, одликује се високом стилем и провокативном тематизацијом савременог доба. Главни јунак романа „*Оно што одувек желиш*“ – Слободан, рекапитулира свој животни пут у зре-

Миљана Зрнић, Гордана Ћирјанић и Љиљана Шоп

лим годинама, после сложеног егзистенцијалног искуства које подразумева и странствовање у Лондону и Шпанији, где је радио у телевизијским екипама тзв. ријалити шоуа. Промисљајући утицај модерних медија на свакодневицу, али и судбину људи, београдска списатељица у свом четвртом роману портретише савременог интелектуалца као биће разапето између жеља и могућности, између инстинкта и емоција, стихије савремености и окова традиције и историје.

У неким случајевима библиотекар ме пита, када се договарамо о књижевној вечери, да ли да ангажује глумца, а ја кажем да није потребно. Не зато што имам нешто против глумца, већ је реч о томе да кад год сам чула да глумац чита мој текст готово

да га нисам препознала. Мислим да је за прозног писца важно да спозна и да стекне свој властити ритам. Можда је то код мене, као прозног писца, још и важније јер сам почела као песник. Знате, ја пишући скандирам своје реченице, каткад је то за мене само и монотono, али мислим да није лоше да читалац чује како је то писац слушао док је писао. То је заправо и онај најважнији део, рекла бих књижевног посла, направити од постојећег текста а да то не делује тако. Иначе, мислим да је најтеже досегнути једноставност, а надам се да сам ја то донекле успела. О томе ће други рећи више – рекла је, између осталог, Гордана Ћирјанић.

Н.М.

ПОЛЕМИЧКА ТРИБИНА „КВАСАЦ“

Исте вечери, 21. априла, у Позоришном кафеу „Годо“ отпочео је форум - полемичка трибина „Квасац“ - *транзиција је слатка, штетна што је кратка*. Ово је стални назив за програм који ће се одржавати једном месечно. Гост првог форума Душко Новаковић, песник из Београда, поставио је принцип „Квасац“ као систем обрта и раста који доводи на свет плод. О тамним нотама транзиције и освајању креативнијег, ведријег тона пу-

блика ће се изјашњавати питањима преко сајта Библиотеке. Домаћин вечери је Миљана Зрнић, а организатори промотивног програма су Сомборска библиотека, Културни центар „Лаза Костић“ и Народно позориште Сомбор.

блика ће се изјашњавати питањима преко сајта Библиотеке. Домаћин вечери је Миљана Зрнић, а организатори промотивног програма су Сомборска библиотека, Културни центар „Лаза Костић“ и Народно позориште Сомбор.

DA NE IZMAKNE ZABORAVU...

ANTIKA DOBOŠAR

Posle nekoliko jakih udaraca drvenim štapićima po svom dobošu, oglasio bi se rečima: - *Čujte i počujte, poštovani narode somborske varoši, najnovije vesti!* Tako je počinjao svaki radni dan čuvenog i daleko poznatog u somborskoj varoši, a i šire, Antike dobošara. Bez obzira na kišu, sneg ili kakve druge vremenske nepogode, Antika dobošar je stizao tačno na vreme u svaki somborski sokak po napred ustaljenom rasporedu - centar, Selenča, Mlake, Gornja Varoš i Goge. Svi su znali kada dolazi Antika dobošar, pa su po njemu mogli da navijaju satove.

Naročito su ga žene volele, jer je imao lep glas, fino je govorio, a bogami, bio je i zdravo lep. Toliko je Antika dobošar bio dobar, da je varoškim gospodjama donosio i mleko u retko vidjenim kanticama sa točiom, koje se nisu mogle nabaviti u somborskoj varoši. Zato su varoške gospodje uvek bile prve na sokaku kada dolazi dobošar, da čuju najnovije isresti, a možda i da kupe, zajedno sa mlekom, retko vidjenu kanticu sa točiom. Vraćajući se kući, onako držeći se pod ruke, prepričavale su vesti, a ponekad divanili i o Antiki dobošaru, pa

se neretko, poluglasno moglo čuti: - *“Iju, sačuvaj me bože tak’og divana... Uz glasan smeh se razidju i žure kući da svojoj čeljadi kuvaju ručak.*

Tako je čuveni i daleko poznat po somborskoj varoši, a i šire, radio Antika dobošar do zaslužene penzije. Svi su ga varošani jako voleli. Pričalo se da nikada nije bio na godišnjem odmoru. Uživao je svoju penziju i bio rado vidjen u varoši. Vreme je učinilo svoje. Antika dobošar je otišao na onaj svet i polako padao u zaborav. Kasnije se počelo pričati da je imao jednu falinku. Ne to što

je varoškim gospodjama nosio mleko, nego što je retko vidjene kantice sa točiom “nabavljao” od nekih svojih prijatelja iz Pešte. Pošto je vreme učinilo svoje, ova falinka mu nije uzeta za zlo.

Danas, kada su se vremena promenila i došle nove generacije da pokažu svoje vrednosti i demokratska razmišljanja, pisac ovog teksta se pridružuje novim vrednostima i predlaže da se podigne spomenik Antiki dobošaru, sa velikim dobošom i malom kanticom za mleko, sa točiom, ili da se u nekom od varoških sokaka nazove ulica po njemu.

Pisac ovog teksta ide tako daleko u svom slobodnom i demokratskom razmišljanju, da zna da ono napred nije moguće, pa predlaže da se ovaj tekst ostavi u muzeju pored Antikinog doboša, da dolazeće generacije bojsova, frendova i tinejdžera kojim slučajem svrate u muzej i vide doboš, njima davno izbrisan iz pamćenja, da pročitaju ovaj tekst i da poveruju da je samo pre pola veka, i nešto jače, ovo bila naša stvarnost koju moramo da otrgnemo od zaborava.

Dušan Jovičić

NARODNO POZORIŠTE SOMBOR

„SITUACIJE“ I „MAGNETI“ PREMIJERNO

U subotu, 7. maja, sa početkom u 20 časova odigraće se peta ovosezonska premijera na velikoj sceni Narodnog pozorišta Sombor – predstava „*Situacije*“ Danice Nikolić u režiji Nikole Zavišića. Pretpremijera ove predstave je u petak, 6. maja, a prva repriza odigraće se u četvrtak, 12. maja.

Na kamernoj sceni „*Studija 99*“ u petak, 20. maja, odigraće se premijerno predstava „*Magneti*“ Ivana Panića u režiji Dušana Jovića. Pretpremijera ove predstave je u četvrtak, 19. maja, takode u 20 časova na maloj sceni.

KULTURNI CENTAR „LAZA KOSTIĆ“ SOMBOR NOĆ OTVORENIH ATELJEA

Na inicijativu Udruženja „Fraktal 3“ održava se u gradovima Srbije „Noć otvorenih ateljea“. U Somboru će ova manifestacija biti održana u subotu, 30. aprila, od 17 do 01 časova, u organizaciji Kulturnog centra „Laza Kostić“.

Tom prilikom, u dvorištu Galerije Kulturnog centra biće za posećioce otvoren atelje somborskih slikara Milenka Buiše, Nebojše Vasića i Svetlane Sikime, a biće prikazani i radovi slikara iz Apatina i Odžaka.

IZLOŽBA RADOVA ČLANOVA TRAVNIČKOG FOTO KLUBA

„FOT“ U ČETRDESET SLIKA

U Maloj sali Kulturnog centra „Laza Kostić“ otvorena je 18. aprila zajednička izložba fotografija članova Foto kluba „FOT“ Travnik. U izložbenoj postavci našlo se 40 fotografija formata 30x40 cm dvadesetak autora iz Travnika, Viteza, Novog Travnika i Osijeka. Izložba je organizovana zahvaljujući Miloradu Čakardiću Mikiju, iz Osijeka, koji je od prošle godine član Foto kluba „FOT“ Travnik, a ujedno i urednik veb sajta kluba.

U prisustvu tridesetak ljubitelja fotografije, Jelena Jocić, Vanja Nenadić i Nemanja Leković recitali su odlomke iz knjige „Znakovi pored puta“ Ive Andrića. Domaćin izložbe bio je Milorad Blažić, a prisustvovali su Mirsad Mujanović, predsednik kluba, Mirko Adžaić, sekretar kluba i Zavičajnog muzeja Travnik, i dr Ajbar Mujanović, član Upravnog odbora kluba. Izložbu je otvorio Miloš Mišo Pejović, akademski slikar iz Sombora. Organizator izložbe bio je Kulturni centar „Laza Kostić“ Sombor.

STOJAN BERBER O KŊIZI PESAMA DAVIDA KEĆMANA ĐAKE

POHVALA „HORU SENKI“

● O kŊizi pesama „*Hor senki*“ Davida Kećmana, somborskog kŊiževnika i novinara, objavio je Stojan Berber pohvalan tekst „*Slovo s dna beskraj*“ u martovskim brojevima beogradskih „*KŊiževnih novina*“ i u vrbashkom časopisu „*Trag*“. Kazujući da Kećmanove pesme u prozi obiluju brojim meta-

forama i da je pesnik progovorio o zlehudim događajima koji su poslednjih decenija snašli Ŋegov narod, izložben na balkanskim vetrometinama svetским моћницима, Berber zaključuje da je kŊiga posvećena свим прогнаним/ бездомним и да је треба увек изнова читати.